

non valet, quando sic, gloss. leg. 41 per text. ibi, tit. 7 part. 6.—fratris fratre præterito, vel exheredato, an valeat, et quid si turpem personam instituerit sibi hæredem, gloss. l. 12 ibidem.—fratris si per fratrem ex justa causa rumpatur, an legata ibidem relicta debeantur, n. 4 dict. l. 12 tit. 7 part. 6.—Et an tunc rumpatur quoad legitimam fratris, vel etiam quoad omnia, ibid. n. 5 dict. l. 12.—Testamentum filii naturalis per matrem querelari potest, si legitima sibi non relinquatur, et qualis ista esse debeat, n. 3 l. 11 tit. 15 part. 6.

TESTAMENTUM MINUS solemne, vel imperfectum; et testamentum si sit minus solemne, et in eo pater filium suum naturalem legitimaverit, an teneat legitimatio, n. 3 l. 6 tit. 15 part. 4.—imperfectum usurarii manifesti, an reconvalescat per cautionem ex intervallo positam, n. 3 l. 22 tit. 41 part. 5.—Et an si relictum in testamento imperfecto solvatur legatario per hæredem, postea repeti possit, n. 1 l. 51 tit. 14 part. 5.—Et an quod solvitur ex tali minus solemni voluntate dicatur haberi ex testamento, dict. n. 4 dict. l. 31.—Testamentum si non fuit solemniter factum, an tunc succedens ab intestato ex ista causa teneatur naturaliter hæredibus institutis in eo, ibid.—Et an ex testamento non solemniter competat jus retinendi, ibidem.—Testamentum imperfectum propter defectum, tertium an possit per Principem confirmari, n. 4 ad fin. l. 1 tit. 1 part. 6.—imperfectum factum in terris infidelium, vel in portu maris juxta terram Sarracenorum, an valeat, et quando, n. 4 l. 7 tit. 1 part. 6.—militis qualiter fieri possit, et de privilegiis ipsorum in testando, gloss. l. 4 per text. ibi, tit. 1 part. 6.—Et an ex testamento militis deduci possit quarta Trebellianica, saltem quando mater restituit hæreditatem substituto filii, n. 42 l. 12 tit. 5 part. 6.

TESTAMENTA RUSTICORUM qualiter fieri debeant, n. 4 l. 6 per text. ibi, tit. 1 part. 6.

TESTAMENTUM INTER LIBEROS, vel FILIOS.—de jure hodierno non eodem modo, et cum eisdem solemnitatibus fieri debet inter filios, quod inter extraneos, n. 2 l. 7 tit. 1 part. 6.—Et an testes debeant esse masculi, etiam quando testatur inter liberos, n. 5 dict. l. 7.—Et quid si in eo filii sint inæqualiter instituti, vel sint eis legata relicta extraneis hæredibus institutis, n. 6 ibidem.—Testamentum factum inter liberos semper censetur habere clausulam, ut valeat meliori modo quo potest, dict. n. 6.—qualiter, et quando revocetur per secundum testamentum, gloss. l. 8 per text. ibi, tit. 1 part. 6.—Et quid si aliud testamentum non fecerit, sed tantum deroget primo, ibid. n. 2.—Testamentum inter liberos, an videatur habere clausulam derogatoriam ad præcedentia testamenta, sicuti intelligitur habere ad sequentia, ibid. n. 3, et n. 2 in fin. l. 22 tit. 1 part. 6.—primum, an tollatur per secundum imperfectum, etiamsi fiat ad pias causas, vel si testetur inter liberos, n. 4 l. 23 tit. 1 part. 6.

TESTAMENTUM AD PIAS CAUSAS factum, vel tempore pestis, vel in mari, an cum minori numero testium fieri possit, n. 8 l. 7 tit. 1 part. 6.—ab eo cui bonis interdictum est, factum non valet, et quid si testetur ad pias causas, vel si ante interdictionem factum fuit, num. 7

per text. ibi, l. 13 tit. 1 part. 6.—Et quid si sunt ei bona sua à lege interdicta, ibid. n. 8.—Testamentum primum an tollatur per secundum imperfectum, etiamsi fiat ad pias causas, vel si testetur inter liberos, n. 4 l. 23 tit. 1 part. 6.—nutu factum, vel per signa urgentia, an valeat, si fiat ad pias causas, et an in aliis extra pias causas, n. 2 l. 6 tit. 5 part. 6.—si rumpatur præteritione posthumi, an tunc legata in eo relicta ad pias causas debeantur, et quando, n. 3 l. 20 tit. 1 part. 6.

TESTAMENTUM QUERELARI, vel querelatur, vel impugnatur, vel querela rescinditur.—filii de rebus castrensibus suis factum in quo patrem suum præterivit, exheredavit, an subjaceat querelæ, vel non; et quid hodie per l. 6. Tauri sit dicendum, n. 8 l. 6 tit. 17 part. 4.—Et quid in patre testante in castrensibus, ibid. in fin.—Testamentum patris in quo filium instituit hæredem in re sacra, vel religiosa, vel simili, an per filium possit querelari, n. 6 l. 49 tit. 5 part. 6.—vel matris, in quo filium injustè exheredat, est nullum, et potest querelari, n. 2 l. 1 tit. 7 part. 6.—an possit querelari per nepotem, vel alium præteritum à testatore, qui in successione non obtinet primum locum, n. 4 l. 1 t. 7 p. 6.—Et an exhereditatio debeat fieri in testamento, vel in codicillis, et an ibidem facta valeat, n. 4 l. 2 tit. 7 part. 6.—Testamentum querelæ, in quo filius fuit præteritus, non valet, et quando dicitur præteritus; et quid si in vita patris habuit legitimam suam, si postea pater illum prætereat, rumpatur testamentum, d. 2 et 3 l. 10 tit. 7 part. 6.—in quo filius fuit præteritus, an possit dici per ipsum filium nullum post annum, dict. n. 5 dict. l. 10.—Et an iste filius præteritus possit illud approbare in præjudicium fratrum, quibus est aperta via, ibidem.—Testamentum in quo filius est sine expressione causæ exhereditatus, an sit ipso jure nullum, vel rescindatur per querelam, n. 5 dict. l. 10, et n. 8 l. 4 t. 8 part. 6.—an sit nullum, quando in eo filius fuit ex causa præteritus, si illa probetur postea, n. 7 dict. l. 10 t. 7 part. 6.—per quem possit querelari de inofficioso, n. 4 l. 4 per text. ibi, tit. 8 part. 6.—Et an per fratrem quando instituitur turpis persona; et quid si libertum instituit hæredem per ipsius liberti blanditias, an verò ultra hoc requiratur, quod sit ingratus, ut fratrem non excludat, n. 3 l. 2 per text. ibi, tit. 8 part. 6.—Testamentum an possit ab exheredato querelari post elapsam quinquennium, n. 2 l. 4 tit. 8 part. 6.—in quo deficit filii institutio est nullum, et potest querelari, num. 5 l. 5 tit. 8, et num. 2 et 3 l. 10 tit. 7 part. 6.—Et quid si filius fuit tunc relictus executor testamenti, et illud accepit, an per hoc excludatur à querela, num. 4 dict. l. 5 tit. 8 part. 6.—Et quid si legatum sibi relictum sine protestatione accepit, vel simile, dict. num. 5 et 6 ibi.—Et quid si minus legitima fuit sibi relictum, ibid. num. 8 et 9.—Testamentum per filium præteritum approbatum amplius querelari non potest, gloss. l. 6 tit. 8 part. 6.—si rumpatur per querelam, an legata, et libertates, et donationes sive substitutiones ibidem relicte debeantur, et an filius, qui institutus fuerat, debeat habere suam legitimam, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 8 part. 6.—Et quid si in testa-

mento fratris sit turpis persona instituta, an idem sit dicendum, dict. n. 7.—Et quid si filius sit præteritus, quia parentes ignorabant illum habere, ibi n. 6.—Et quid si testamentum non rescindatur per querelam, sed per jus dicendi nullum, ibi n. 7.—Et quid si pater filium præterit, et neminem hæredem instituit, an tunc legata debeantur, dict. n. 7.—Et an institutio conservetur saltem quoad quintam partem, quam testator extraneo relinquere poterat, ibidem.—Et an legata relicta filio sibi debeantur quando ipse testamentum rumpit, ibid. n. 8 in princip.—Testamentum in quo pater filio rem alienam relinquit jure institutionis, et an filio possit impugnari, n. 7 l. 10 tit. 9 part. 6.—Et quid si aliquis non potest facere testamentum, et impetrat licentiam ad faciendam majoriam, an per hoc videatur habitus saltem per Principem ad testamenti factionem, et quando, n. 5 quæst. 12 l. 52 tit. 9 part. 6.—Testamentum patris per filium naturalem annullari, et impugnari non potest, neque contra illud aliquid objicere poterit, n. 15 l. 8 tit. 8 part. 6.—filii naturalis per matrem querelari potest, si legitima sibi non relinquatur, et qualis ista esse debeat, n. 3 l. 11 tit. 15 part. 6.

TESTARE an possit clericus de rebus intuitu ecclesiæ quæsitis, et quis succedat ab intestato, n. 4 l. 53 tit. 6 part. 1.—an possit adultus curatore suo contradicente, n. 5 l. 4 tit. 11 part. 5.—an possit mulier honesta, vel meretrix de rebus sibi datis libidinis causa, sive promissum adimpleverit, sive non, vel an teneatur ad restitutionem saltem in foro animæ, n. 5 l. 53 per text. ibi, tit. 14 part. 5.—debet secundum jus commune, et secundum loci consuetudinem, ille qui ex indulgentia Principis testatur, n. 4 l. 5 per text. ibi, t. 1 part. 6.—an possit filius in bonis suis adventitiis, et qualiter, n. 2 l. 15 per text. ibi, tit. 1 part. 6.—non potest impubes, neque alii plures, dict. l. 15 per text. ibi, et per gloss. l. 14 et 15 ibidem.—an possit imbecillitatem habens, si sit major quatuordecim annorum, n. 5 dict. l. 15.—non possunt hæretici, neque ipsorum receptatores, vel fautores, n. 5 l. 16 tit. 1 part. 6.—Et an valeat ipsorum testamentum antea factum, ibidem.—Testare an possit infamis ex aliquo crimine, vel damnatus ob famosum crimen, vel committens delictum sodomiticum, dict. n. 5 dict. l. 16.—an possit monachus, et quando, et de quibus, et qualiter, gloss. l. 17 per text. illum ibi, tit. 1 part. 6.—Et qua poena puniatur, ille, qui aliquem testare prohibuit, n. 4 l. 26 per text. ibi, tit. 1 part. 6.—Et in patre prohibente, vel in matre, vel in filiis, n. 8 et 9 cum aliis ibid. l. 27 tit. 1 p. 6.—Et quid in domino servi instituti prohibentis instituentem voluntatem suam mutare, n. 2 et 3 per text. ibi, l. 28 tit. 1 part. 6.—Et an coactio, vel dolus tertii compellentis testatorem alius instituire, an noceat instituto, si sit sine culpa, n. 4 ibidem.

TESTATIO omnis præsumitur prudens, et ita debet conjecturari, n. 4 in proemio part. 6.—Et de hac materia, vide supra proximè in verbo TESTARE.

TESTATOR non potest gravare clericum, quem sibi hæredem instituit, ut coram laico iudice respondere teneatur, n. 5 l. 37 tit. 6 part. 1.—an possit uni ex hæ-

redibus adjudicare totum jus patronatus, num. 4 l. 12 tit. 15 part. 1.—jubens solvere debita sua de quibus debitis istud intelligi debeat, n. 2 l. 105 tit. 18 p. 5.—si dicat Titium debere sibi centum, cum deberet sibi viginti, an hæredes illa viginti petere possint, n. 3, 5 et 6 l. 12 t. 18 p. 5.—si relinquat alicui fructus alicujus fundi, an illud intelligatur legare, ut usumfructum perpetuum ibidem habeat, an verò ut fructus unius anni tantum percipiat, n. 4 l. 20 tit. 31 p. 5.—an possit facere quod usufructuario remittatur cautio ab ejus hærede, n. 5 l. 20 tit. 31 p. 5.—qui permisit usufructuario vendere de bonis ususfructus usque ad certam quantitatem, an finito usufructu ipse vel hæres ejus teneatur ad pretium rerum venditarum, n. 7 dict. l. 20.—si vocet descendentes per lineam masculinam, an fœminæ ibidem comprehendatur; et quid si ipse citatur aliis terminis, non dicendo ex linea, vel per lineam, sed aliter, an fœminæ veniant, n. 1 ad fin. l. 2 tit. 6 part. 4.—si alicui leget quod uxori suæ donaverat matrimonio constante, an legatum valeat, n. 7 l. 4 tit. 11 part. 4.—si possessori majoriæ legatum relinquat cum gravamine aliquo, per quod fit maximum præjudicium majoriæ, an ipse legatum consequatur rejecto gravamine, et quando non, n. 4 quæst. 19 l. 40 tit. 26 part. 4.—si rem prohibitam alienari alicui legaverit, ejusque successor illam legatario solverit, an per hoc successor alienationi consentire visus sit, ut pœnam alienantis incidat, n. 4 quæst. 33 l. 10 tit. 26 part. 4.—licet ex illa infirmitate non decedat, tamen si hæredem fecerit, institutio non vitatur, n. 4 l. 11 tit. 4 part. 5.—Et an sola voluntate testatoris transferatur dominium rei legata, seu aliàs relicte absque traditione, n. 4 l. 44 t. 5 p. 5.—Testator si prohibuerit rei alienationem sine expressione causæ, an prohibitio alienationis valeat, n. 2 et 3 dict. l. 44.—Et an et quando licet causa non sit à testatore expressa, pro expressa habeatur, ibidem.—Testator si prohibuerit vassallorum alienationem sine expressione causæ, an prohibitio teneat, ibidem.—si relinquens rem pluribus, si vetat eos alienare, an eo ipso videatur fideicommissum relinquere vicissim, si contingat alter eorum, sine alterius consensu alienare, n. 3 dict. l. 44 tit. 5 part. 5.—si prohibuerit alienationem verbum subjunctivè, licet tunc prohibitus alienet, valebit alienatio, ibidem n. 4.—si uxori suæ, vel cuilibet alio quintam partem bonorum reliquerit, si talis legatarius fundum hæreditarium emere velit, an consanguinei testatoris admittantur ad retractum, et illud habere possint pro tanto, n. 2 quæst. 5 l. 53 tit. 5 part. 6.—an possit prohibere ne competat hypothecca pro legatis ab eo relictis, n. 8 l. 26 t. 31 p. 6.—et condito testamento quiescit testantis cor, n. 2 in proem. 6 part.—quando in scriptis, quando verò nuncupativè, testare dicitur, glos. l. 1 et 2 per text. ibi, tit. 1 part. 6.—Et quid si testes sciant contenta in testamento in scriptis, an ex hoc testamentum vitietur, num. 4 in princip. dict. l. 2.—Testator si non dixit expressè, ut si ejus testamentum in scriptis non valeret, valeret ut nuncupativum, an ita valeat, ibidem.—an debeat se subscribere in testamento suo nuncupativo, num. 2

dict. l. 2. — Et quid si se subscribat in testamento in scriptis in fine scripturæ testamenti, sine eo quod testamentum in alio papyro involveretur, ibi in n. 5 dict. l. 2 tit. 1 part. 6. — Et de effectu subscriptionis, et an subscriptio sit necessaria, ubi testator testamentum manu propria scripsit, ibid. — Testator si donaverit aliquid alicui ita, ut si revocaverit testamentum, ex nunc donat inter vivos, an adhuc possit revocari tanquam impeditivum liberi arbitrii, n. 1 l. 5 tit. 1 part. 6. — si sit miles qualiter testare possit, et de privilegiis ipsius, gloss. l. 4. ibidem per illum text. — quando dicatur revocare primum testamentum per secundum; et quid si in primo sit facta majoria, an et quando istud revocetur per secundum minus perfectum, n. 1 l. 21, et gloss. l. 22 et 23 tit. 1 part. 6. — si in primo testamento aliquid sub aliquo onere alicui reliquerit, an si secundo testetur, et illud sibi in secundo testamento simpliciter legaverit, an tunc videatur onus repetitum, num. 1 l. 21 tit. 1 part. 6. — an videatur velle revocare primum testamentum eo quod coram septem testibus dixit, velle non valere sine aliqua scriptura, ibidem. — si non utatur verbis in revocando testamentum primum, sed facto rumpendo illud, vel scindendo, an illud revocasse videatur, ibidem. — Et an stetur verbo testatoris circa causam ab eo insertam, cur aliquid faciat, et quando, ibidem n. 3. — Testator si secundum testamentum fecerit propter falsam causam, an et quando primum revocare videatur; et quid si causa sit in mente retenta, vel sit expressa coram septem, vel coram duobus testibus, num. 4 dict. l. 21 tit. 1 part. 6. — si relinquit aliquid alicui tanquam pauperi, qui in veritate erat dives, sed illud ignorabat testator, an tunc ita sibi relictum debeatur, dict. n. 4 in fin. — si duo testamenta fecerit, an tunc hæres legata primi, vel secundi solvere teneatur, vel amborum, n. 5 et 6 dict. l. 21. — si dixerit hæredem indignum, et nihil ab hærede probetur, an ab eo hæreditas tollatur, ut testator voluit, n. 5 l. 23 tit. 1 part. 6. — Et an in exhæredatione hæredis extranei sit necessaria causa; et quid si tantum dixit testator eum esse indignum, an videatur illum ab hæreditate removere, n. 4 dict. l. 23. — Et quid si tunc alium non instituisset hæredem, vel instituit, ibi n. 5 et 6. — Testator si frerit testamentum, vel cordulam, vel sigillum, vel radat signum, an videatur testamentum revocare, sive in scriptis, sive nuncupativè factum, gloss. l. 24 t. 1 part. 6. — Et an ipso jure, et quid de legatis ibidem relictis, ibidem num. 2. — Testator potest testamentum suum mutare usque ad mortem, n. 1 l. 25 per illum text. — si per vim coactus aliquem instituerit hæredem, an ab ipso fiscus hæreditatem vindicare possit, vel an talis institutio sit ipso jure nulla, n. 4 l. 27 tit. 1 part. 6. — si vi, vel metu perturbetur, semper tamen præsumitur scire quæ agat, dict. n. 4 dict. l. 27 tit. 1 part. 6. — Et quid si non intervenit metus, sed dolus, et an ex tali testamento debeantur legata, dict. n. 4. — Et quid si prohibitio fuit in damnum alterius, quem testator instituire volebat, an tunc succurratur læso, n. 5 ibi. — Et quid si per blanditias, vel data pecunia, faciat se quis hæredem institui, an institutio teneat, ibi n. 6. — Et

quid in domino servi instituti, si prohibuerit per vim, ne quis voluntatem suam mutet, an tunc ejus servus hæreditatem habere debeat, gloss. l. 28 tit. 1 part. 6. — Et an coactio, vel dolus tertii compellentis alium instituere, noceat instituto, n. 4 dict. l. 28. — Testator, qui in scriptis suum fecit testamentum, tunc illud ante ejus mortem aperire non debet, et quid si aperturam ad tempus prohibuerit, n. 1, 2 et 4 l. 1 tit. 2 part. 6. — Et quid si notarius dicat testatorem prohibuisse aperturam usque ad certum tempus, an ei credendum sit, num. 2 ibidem. — Testator ex quibus causis possit prohibere, ne testamentum suum usque ad certum tempus aperiat, gloss. l. 6 per text. ibi, tit. 2 p. 6. — potest suum servum hæredem facere, et an per hoc videatur sibi data libertas, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 3 part. 6. — an possit instituere sibi hæredem aliquem hæreticum, judæum, vel paganum, et istis aliquid legare possit, n. 5 l. 4 tit. 3 part. 6. — Et an possit sibi instituere hæredem natum ex damnato coitu, vel rebaptizatum, vel reordinatum, n. 6 et 11 ibidem. — Testator mortuo similis est, quando oppressus infirmitate, articulatum loqui non potest, n. 1 l. 6 ibi. — quando dicatur non loqui articulatè, dict. n. 1. — verbis expressis hæredem instituere debet; et quid si alius coram testatore exprimat nomen hæredis, et ipsi testator ita agnoscat profitendo verbis, quòd sic, an talis institutio teneat, et quando, n. 1 cum aliis ibid. l. 6 tit. 3 part. 6. — si nutu testetur ad pias causas, vel per signa urgentia, an ejus testamentum valeat; et quid in aliis extra pias causas, n. 2 dict. l. 6 tit. 3 p. 6. — Et an voluntas testatoris debeatur, et perfici possit subaudiendo aliquod verbum, ibidem n. 5. — Testator potest hæredem multis, et diversis modis instituere, gloss. dict. l. 6 per text. ibi, tit. 3 part. 6. — si habeat duos amicos, et unum sub nomine amici instituerit hæredem, quis eorum hæres sit, n. 1 et 2 l. 40 tit. 3 p. 6 per illum text. ibi. — ipse per se hæredem instituere debet, non tamen illud in arbitrio tertii poni debet, neque licet, et quando hoc ita sit, n. 2 l. 41 tit. 5 part. 6. — jure hodierno bene committit factionem testamenti alteri, dict. n. 3. — si non per verba importantia arbitrium boni viri, sed liberæ voluntatis dixit extremam suam voluntatem committere in voluntatem Titii, qualiter tunc commissarius testare poterit; et quid si non fuit dictum ad pias causas, dict. n. 2 quæst. 1. — debet testamentum suum facere coram tabellioni numeri illius civitatis, et quid si desit, ibi n. 4. — si dicat velle aliquem esse suum hæredem ad ordinationem, et dispositionem sapientis, an talis testatio teneat, n. 6 ibidem. — Et an talis sapiens, cui ista commissæ sunt, poterit addere ad relictum à testatore factum etiam filio spurio, vel minuere, vel mutare, ibidem. — si instituat aliquem amicum suum hæredem nominando illum fratrem, et videatur errasse, ut institutio non teneat, num. 2 l. 13 tit. 3 part. 6, per text. ibi. — si erraverit in nomine hæredis, vel in alio, an et quando per hoc vitietur institutio, n. 2, 3 et 4 dict. l. 15. — si instituat aliquem hæredem in re certa, alio adeunte hæreditatem, iste tunc dicitur legatarius, n. 2 l. 14 tit. 3 p. 6. — instituens aliquem in re certa, alio non dato cohære-

de, illum in omnibus suis universaliter hæredem instituisse dicitur, et quando non, num. 5 dict. l. 14. — Et quid si testator prohibuit sic institutum, ne plus caperet de bonis suis, d. num. 5 dict. l. 14. — Testator semper velle præsumitur, quod et lex vult, d. n. 5. — quando dividit hæreditatem suam per partes, qualiter hoc facere possit, n. 1 l. 16 t. 3 part. 6 per text. ibi. — si instituat suum hæredem sub certa, vel incerta die, vel ad diem, an institutio talis valeat, n. 1, 2 et 6 l. 15 tit. 3 part. 6. — Et quid si sunt plures instituti, unus usque ad certum tempus, alius usque ad aliud; et quid si unum instituit usque ad Pascham, et nullo alio instituto prohibuit expressè quòd sic institutus amplius non esset hæres, neque ad diem, neque ad tempus, ibid. — Testator si in pœnam hæredis scripti post tempus alium instituat hæredem, an institutio ista valeat, ibid. q. 2. — si ad certum tempus hæredem fecerit, et post illud tempus alium hæredem non instituerit, cui tunc applicetur hæreditas, ibid. ad fin. — si aliquem instituat, cum ipse institutus moriatur, an talis institutio teneat, et qualiter hoc sit intelligendum; et quid operetur ista talis institutio, et cujus effectus sit apud testatorem, num. 5 dict. l. 15 tit. 3 part. 6. — si teneat hæredis sui dilapidationem, qualiter possit hæredibus, et descendentibus suis consulere, dict. n. 6 in fin. — si unum instituat in totum, alium in partem, tunc pars illa data secundo videtur adempta à primo, n. 1 l. 19 tit. 3 part. 6. — ex conjecturis videtur velle excedere assem, n. 2 d. l. 19. — si aliquem instituat in reliquo, vel residuo, si nihil est, an talis institutio teneat, n. 6 dict. l. 19. — si instituat pauperes alicujus loci, illos instituere videtur in rebus mobilibus, vel immobilibus, et omnia debent vendi, n. 1 l. 20 tit. 3 part. 6. — Et per quos talis hæreditas, et pretium rerum venditarum sibi dabitur, n. 2 dict. l. 20. — Et inter quos pauperes hæreditas dividi debeat, et qualiter, et quibus plus vel minus, gloss. dict. l. 20. — Testator si nominationem pauperum commissario commisit, quos tunc ipse eligere teneatur, ibi n. 7. — non videtur sine hærede decedere, si filium suum fecit hæredem, etiamsi se abstineat ab hæreditate, num. 2 l. 21 tit. 3 part. 6. — quando non possit omnes servos suos hæredes sibi facere, n. 2 l. 24 per text. ibi, tit. 3 part. 6. — si aliquem instituerit hæredem sub conditione per verba futuri temporis apposita, si tempore testamenti talis conditio stabat, an tunc illa institutio reputetur pura, vel non, n. 2 l. 2 tit. 4 part. 6. — si hæredem instituerit sub conditione, vel modo impossibili de natura, vel de jure, vel de facto, an per hoc vitietur institutio, gloss. leg. 3 et 4 per text. ibi, tit. 4 part. 6. — Et an illud quod sibi relinquatur sub conditione impossibili, vel modo, de jure debeat converti in illud, quod sit honestum, et justum, ibi n. 5. — Testator si institutione hæredis, vel in institutione majoriæ hæredem gravet aliqua turpi conditione, vel inhonesta, an illa debeat rejici, et institutio valebit, n. 8 ibi. — si perplexè loquutus fuit, an per hoc vitietur institutio, n. 1 l. 5 tit. 4 part. 6. — si aliquid hæredi relinquat sub conditione, ut juret quid factorum, an talis conditio rejici debeat, et quando, num. 2 et 7 l. 6 tit. 4 part. 6. — si

gravet hæredem, ut restituat post ejus mortem, an ibidem subintelligatur tacita conditio scilicet, si sine liberis decesserit, vide n. 3, 4 et 8 cum aliis ibid., leg. 10 per text. ibi, t. 4 p. 6. — Et quid si iste gravatus filios adoptivos, arrogatos, vel spurios relinquat, ibi n. 4 et 8. — Et quid si de morte instituti sub verba conditionis nihil dictum sit, sed post ejus mortem alius directo sit hæres institutus, ibid. in n. 5. — Et an supradicta locum habeant, quando universaliter institutus gravatur post ejus mortem ad restitutionem rei certæ, ibid. n. 6. — Et an ista locum habeant quando huic gravato restituere post mortem suam, fuit substituta ecclesia, vel alia pia causa, ibi, n. 8. — Et quid si ita gravatus Religionem ingressus sit, an per hoc substitutus excludatur, etiamsi sit de filiis testatoris, ibid. — Et an sit aliqua differentia, an isti filii sint masculi, vel fœmine, et quando, vel si sint nepotes, vel nepotes ex filia, ibid. quæst. 3. — Et an idem sit, sive filii jam nati sint, sive nascituri, ibid. in dict. quæst. 4. — Et quid si gravatus cum filiis incapacibus decedat, vel qui hæredes esse nolunt, vel tales filii sint à pupillo habitii, an per eos substitutus excludatur, ibi quæst. 4. et n. 11 ibid. — Et quid si filii isti decedant ante mortem ipsius gravati, an per eos substitutos excludatur, ibid. — Et an istud eveniant ex legis fictione, vel ex juris præsumptione, et quis sit effectus in hoc, ibi n. 10. — Testator filiis suis legitimis sine aliquo onere, vel gravamine relinquere tenetur, et sine conditione, et quando hoc procedat, et quando aliquo onere possit filius gravari, et ex qua causa; et alia in ista materia vide per n. 1 cum aliis ibid. in l. 11 per illum text. t. 4 part. 6. — si non apposuisset tempus ad implementum conditionis, quando hæres illam adimplere teneatur, n. 4 l. 12 t. 4 part. 6. — si in institutione hæredis plures conditiones posuerit, quando hæres omnes illas adimplere teneatur, vel illæ omnes existere debeant, quando verò sufficiat unam adimplere, n. 1 et 2 l. 13 per text. ibi, tit. 4 p. 6. — si hæredem sub potestativa conditione instituerit, an illa habeatur pro impleta, si faciendo quod in se est, implere non potest, n. 1 et 2 leg. 14 tit. 4 p. 6. — Et quid si conditio sit, scilicet, si servum manumiserit, et ille ab aliquo tertio occidatur, an tunc conditio habeatur pro impleta, dict. n. 2. — si instituat sibi hæredem mulierem sub conditione, si altero nubat, et ipse nolit, an habeatur pro impleta, et an debeatur sibi hæreditas, n. 3 et 4 d. l. 14. — Et an ipse nolens pœnitere possit, ibid. n. 6. — Et quid si talis conditio casualis in totum, vel pro parte aliquo casu defecerit, ibid. n. 4 d. l. 14. — Et quid si ab alio tertio impediatur, vel in legato ad pias causas, vel alimentorum, vel libertatis, d. n. 4. — Testator si plures hæredes fecerit, et illos invicem substituerit, et unus ex eis repudiat, vel decedat, pro qua parte ei succedere possint, et an pro virili, et quando, n. 3 et 4 l. 3 per text. ibi, tit. 5 p. 6. — an possit substitutum filii sui exhæredati aliquo modo gravare, n. 4 et 5 l. 6 t. 5 part. 6. — Testatoris verba debent impropriari, ut voluntas testatoris observetur, n. 16 in med. l. 12 t. 5 part. 6. — Testator potest fideicommissarium gravare statim, vel post tempus; et quid si interim grava-